

Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích

Filozofická fakulta

Ústav věd o umění a kultuře

POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Autor práce a studijní obor: Tereza Drieniková, Dějiny umění

Název práce: Inscenovaná fotografie Československé republiky v 70. letech

Vedoucí práce: Mgr. Filip Šenk, Ph.D.

Slovní vyjádření, náměty a otázky k obhajobě:

Studentka Tereza Drieniková si zvolila téma bakalářské práce poměrně jasně zaměřené, přesto, jak se ukázalo v průběhu práce, ne zcela snadno uchopitelné. Práci lze do určité míry chápat jako ověření následující teze či snad spíše předpokladu: umělecká fotografie v době normalizace, zde vymezené 70. lety 20. stol, se jako další nejen tvůrčí obory dostala do svízelné situace kvůli politickým okolnostem a jednou z možností zachování si tvůrčí svobody bylo vyjádření s vyšší mírou inscenace.

Studentka se práci na textu věnovala zodpovědně, snažila se nevyhýbat obtížným bodům a věnovala určitý čas i studiu klíčových reflexí média fotografie, včetně filozoficky laděných textů Viléma Flussera a dalších. Ne vždy jsou autorčiny interpretace těchto textů přesné a porozumění úvahám hluboké, přesto považuji za dobré připomenout, že se jim nesnažila vyhnout. Určitá zkratkovitost a rychlé závěry při zacházení s těmito texty bohužel je v práci stále čitelná. Především se opakovaně objevuje neprospěšné napětí mezi chápáním fotografie jako bezprostředního zachycení reality na straně autorky, což je téměř v úplném rozporu s některými klíčovými tezemi V. Flussera (především kódování a vznik obrazu). To nahlodává koherenci práce.

Za nejdůležitější moment a úskalí práce lze určit samotné bližší určení pojmu inscenovaná fotografie. Zde se autorce nepodařilo jednoznačně popsat škálu inscenace od jednoznačné a exaltované stylizace po subtilní volení úhlu pohledu či přímo tvoření obrazu fragmentu viděného. Pokud však tato škála není určena, pak v práci dochází nezbytně k nejasnostem, s jakou mírou inscenace se v daných dílech zachází a v jaké míře se tedy jedná o srovnatelná díla skrze zvolené kategorie.

Předložená bakalářská práce však současně vykazuje zaujetí pro předmět, jak dokládá nezřídka (místy snad až příliš) emotivním a expresivním jazykem. Nastiňuje tak složité a komplexní téma skrze několik málo vybraných děl, což je podle mého soudu spíše kladem práce, jakkoli by bylo bývalo možné zdůraznit spíše kvantitativní výčty v jednotlivých kategoriích.

Mohu shrnout výše uvedené tak, že studentce se při práci vyjevila komplexní povaha zvoleného úkolu (považuji za klad a začátek autentického myšlení) a že podle nejlepších schopností se s ní snažila vypořádat. Sama povaha problému se však ukazuje uchopitelná především pomocí hlubšího teoretického zázemí, než jaké lze běžně očekávat u bakalářské práce. I kvůli tomu nelze jednoznačně určit, zda na základě předložené práce lze předpoklad uvedený v úvodu považovat za ověřený, či vyvrácený. Důsledkem je, že se podařilo otevřít sérii otázek, které bude dále třeba zpracovat.

Otázky:

- 1) Lze za inscenovanou fotografii chápat každou fotografii, protože autor či autorka volí úhel náhledu? Nehrozí vyprázdnění pojmu inscenovaná fotografie, protože stačí uvést pouze „fotografie“, která už inscenaci předpokládá?
- 2) Jaký je vztah inscenované fotografie a reklamy?
- 3) Můžete nastínit úvahu o inscenované fotografii a abstraktní fotografii?

Práci doporučuji k obhajobě.

Navrhovaná klasifikace: velmi dobře

.....
podpis vedoucího práce

V Českých Budějovicích dne 30. května 2022

Stupeň klasifikace:	výborně	velmi dobře	dobře	nevyhověl
---------------------	---------	-------------	-------	-----------